

نامه سفارشی ۹ هزار میلیارد تومانی برای یک تولیدکننده لوازم خانگی

یک تولیدکننده لوازم خانگی برای تولید ۵۸۲ هزار دستگاه یخچال، یخچال فریزر، ماشین لباسشویی و تلویزیون جمعاً بیش از ۹ هزار میلیارد تومان تسهیلات درخواست کرد، یعنی به ازای تولید هر محصول حدود ۱۶ میلیون تومان، مگر هزینه تمام شده تولید هر یک از این محصولات چقدر است؟

معاون طرح و برنامه یک وزارتخانه در نامه‌ای به بانک مرکزی خواستار استثنا شدن یک تولیدکننده بزرگ لوازم خانگی از محدودیت ذی‌نفع واحد و پرداخت بیش از ۹ هزار میلیارد تومان تسهیلات ارزی و ریالی به این شرکت شد. به گزارش تسنیم، معاون طرح و برنامه یک وزارتخانه در نامه‌ای به بانک مرکزی خواستار تخصیص اعتبارات خاصی و خارج از مقررات محدودیت ذی‌نفع واحد به ارزش ۲۱۴ میلیون دلار و ۳ هزار و ۲۳۱ میلیارد تومان (مجموع بیش از ۹ هزار میلیارد تومان) به یکی از شرکت‌های بزرگ تولیدکننده لوازم خانگی شده است.

در این نامه تأکید شده است «به پیوست نامه، گروه صنعتی … در خصوص تسهیلات سرمایه در گردش ارزی و ریالی مورد نیاز برای تولید لوازم خانگی مطرح می‌گردد. به استحضار می‌رساند این گروه صنعتی از مجموعه‌های بزرگ کشور در زمینه تولید لوازم خانگی است که سرمایه‌گذارهای قابل توجهی را در این صنعت به انجام رسانده و بیش از ۱۰ هزار نیروی انسانی به‌طور مستقیم در واحدهای تولیدی این گروه مشغول به فعالیت می‌باشند.

با عنایت به تسهیلات در یافتی توسط شرکت‌های زیرمجموعه گروه مذکور از شبکه بانکی و محدودیت‌های مقررات نظام بانکی در خصوص ذی‌نفع واحد، امکان در یافت تسهیلات سرمایه در گردش مورد نیاز توسط این گروه صنعتی وجود ندارد. بنابراین با توجه به اهمیت و اولویت تولید لوازم خانگی و تأمین نیازمندی بازار، ضرورت پشتیبانی مؤثر از تولیدکنندگان داخلی و ضرورت تداوم تولید و اشتغال، خواهشمند است دستور فرمایید موضوع مستثنی شدن گروه مذکور و شرکت‌های زیرمجموعه از محدودیت ذی‌نفع واحد و همچنین سایر بنگاه‌های تولیدکننده لوازم خانگی با نظر مساعد در شورای پول و اعتبار مطرح شود تا امکان پرداخت تسهیلات بانکی سرمایه در گردش برای بنگاه‌های تولیدی لوازم خانگی و گروه صنعتی … فراهم شود.» به پیوست این نامه، جدول میزان تولید و نیاز تسهیلات به تفکیک سه محصول لوازم خانگی یخچال و یخچال فریزر، ماشین لباسشویی و تلویزیون برای پنج ماهه آخر سال ارسال شده است.

درباره این نامه، سوالات و نکات قابل تأملی مطرح می‌شود که باید به آنها پاسخ داده شود. نخست آنکه، آیا این روال وجود دارد که اگر سقف در یافت تسهیلات ارزی و ریالی، تک واحد تولیدی به اتمام رسیده باشد، معاونت یک وزارتخانه مربوطه با ارسال نامه مستقیم به بانک مرکزی خواستار تخصیص اعتبارات جدید به آن واحد تولیدی باشند. در حال حاضر حجم زیادی از واحدهای تولیدی معطل در یافت تسهیلات، آن هم در حد اندک و نه ۹ هزار میلیارد تومان هستند تا بتوانند ضمن جلوگیری از تعطیلی، روند فعالیت خود را ادامه دهند؟

نکته دوم اینکه در جدول ضمیمه نامه، جزئیات تولید و تعهدات این گروه در صورت تخصیص اعتبارات اعلام شده است. در این جدول این واحد تولیدی عنوان کرده برای تولید سه محصول یخچال، لباسشویی و تلویزیون در پنج ماهه پایانی امسال ۲۱۴ میلیون دلار نیاز دارد. این ارقام نشان از آن دارد که این تولیدکننده برای تولید هر یخچال ۴۷۸ دلار، هر لباسشویی ۳۳۰۲ دلار و هر تلویزیون ۲۲۵ دلار نیاز ارزی دارد. حال این سوأل مطرح می‌شود که سهم تولید داخل در این محصولات چه میزان است؟ پیش از این اعلام شده بود کشور در زمینه تولید لوازم خانگی به خودکفایی رسیده و سهم واردات در زمینه تولید لوازم حداقلی است، ولی این ارقام از روند متفاوتی حکایت می‌کند و بعضاً وابستگی بالای ۵۰ درصدی را در تولید لوازم خانگی داخلی نشان می‌دهد.

نکته آخر اینکه این شرکت برای تولید ۵۸۲هزار دستگاه یخچال، یخچال فریزر، ماشین لباسشویی و تلویزیون، جمعاً بیش از ۹ هزار میلیارد تومان تسهیلات درخواست کرده، یعنی به ازای تولید هر محصول حدود ۱۶ میلیون تومان، مگر هزینه تمام شده تولید هر یک از این محصولات چقدر است که ۱۶ میلیون تومان آن را می‌خواهند از بانک بگیرند؟

در این نامه برای تولید هر یخچال ۲۳ میلیون تومان و هر لباسشویی ۱۹ میلیون تومان درخواست وام شده است!

گزینه‌های خیر

برنامه‌ریزی ۳ساله برای آبرسانی به ۱۰هزار روستای محروم کشور

رئیس مرکز جهاد آبرسانی وزارت نیرو گفت: به‌رغم تحریم‌ها و محدودیت اعتبارات، خوشبختانه آبرسانی

به ۱۰هزار روستا در کشور با کمک قرارگاه جهادی

امام حسین(ع) در یک پایه زمانی سه‌ساله آغاز شده‌است.

به گزارش میزان، میثم جعفرزاده با اشاره به کاهش میزان بارندگی‌ها و فرونشست‌های ناشی از افت آب‌های زیرزمینی گفت: در حال حاضر موضوع منابع آب به یک مسئله ملی تبدیل شده و خارج شدن از این بحران نیازمند نگاه ملی و ایجاد وحدت‌نظر میان نخبگان مردم و مسئولان اجرایی کشور است.

وی افزود: همانگونه که در حادثه سیل خوزستان و زلزله سرپل ذهاب، همه کشور به یاری مردم حادثه‌دیده شتافتند، اکنون نیز برای حل مشکلات ناشی از خشکسالی باید همه کشور با نگاه جهادی وارد عمل شوند.

جعفرزاده گفت: خوشبختانه به همت شرکت آب و فاضلاب استان اصفهان، تعدادی از روستاهای شهرستان اردستان نیز مشمول اعتبارات محرومیت‌زدایی شده‌اند و کار آبرسانی پایدار به روستاهای این شهرستان آغاز شده است.

رئیس مرکز جهاد آبرسانی وزارت نیرو استفاده از ظرفیت خیران در اجرای پروژه‌های آبرسانی را یکی دیگر از سیاست‌های وزارت نیرو عنوان و خاطر نشان کرد: در حال حاضر شورای خیران آبرسان در بالاترین سطح تشکیل شده تا بتوان از تجربه خیران مدرسه‌ساز در بخش آبرسانی به روستاها و مناطق محروم استفاده کرد.

چگون

گزارش یک

روزنامه جوان | شماره ۶۳۷۶ |

اقتصاد

سرویس اقتصادی۸۸۴۹۸۴۳۴

تأکید مجدد رئیس‌جمهور

تبدیل تأمین‌کننده مالی به تعطیل‌کننده تولید!

اگر تأمین مالی بنگاه‌ها از طریق بازار سرمایه انحصار می‌شود، از آنجایی که سه‌سهمداران در سود و زیان بنگاه‌ها شریک هستند، شاید حداقل شاهد بسته شدن در یک کارخانه به دلیل بدهی معوق بانکی توسط بانک فرویم‌دیم، اما به دلیل آنکه نظام تأمین مالی ایران بانک‌محور است و تولید برای تأمین مالی(سرمایه‌گردش) محتاج بانک است و بانک نیز صرفاً به دنبال سودش است، وقتی بنگاه‌ها در پرداخت اقساط بانک به مشکل بخورند، در آن آمار نشان می‌دهد نقدینگی در اختیار بانک‌هاست، در چنین شرایطی کاملاً مشخص است که اقتصاد ایران در بعد تأمین مالی بانک‌محور است و خواهد ماند، مگر اینکه برنامه مدونی برای کاهش تعرف نفوذ بانک در حوزه تأمین مالی تهیه‌نودین و اجرایی شود.

با وجود اینکه بانک‌ها سکندار اصلی تأمین مالی در اقتصاد هستند، اما بخش زیادی در نقدینگی در اختیار آنها باقی‌مانده است، اما بخش زیادی از بانک‌ها انقدر در بانکداری دچار انحراف شده‌اند که خطوط قرمز را ناترازی دخل و خرج رد کرده‌اند و برخی از بانک‌ها، به‌دکاران کلان، به سیره‌گردان انشمار هستند، اما چندان از این بدهی‌ها سخنی به میان نمی‌آید. در چنین شرایطی اما بانک‌ها به بنگاه‌هایی که اقساطشان دیر شده است هم رحم نمی‌کنند و وثایق آنها را تا تعطیل کردن بنگاه به اجرا می‌گذارند.

بانک‌ها صرفاً در سود فعالیت اقتصادی شریک هستند، یعنی وقتی یک تولیدکننده از بانک تأمین مالی می‌کند، اگر سود کند و بدهی بانکی را سر وقت بپردازد مشکلی نیست، اما اگر به هر دلیلی بنگاه در پرداخت اقساط به مشکل بخورد بانک می‌تواند وثایق بنگاه به‌دکار را به اجرا بگذارد. برخی از کارشناسان معتقدند اگر شرایط ورود شرکت‌ها به بازار سرمایه تسهیل شود و بنگاه‌ها بتوانند از امکان تأمین مالی بازار سرمایه استفاده کنند وضعیت بهتری در نظام تأمین مالی پدید می‌آید، زیرا بنگاه در ازای شرایط و بخششی از سهام خود به سه‌سهمداران تأمین مالی می‌شود و می‌تواند فعالیت اقتصادی بنگاه را پیش ببرد. در این بین اگر بنگاه سود یا زیان کرد در هر شرایط سه‌سهمدار همراه بنگاه است و اینکهونه نیست که سه‌سهمدار بانک تأمین‌کننده مالی صرفاً در سود بنگاه شریک باشد و با زیان‌ش کاری نداشته باشد.

■ **تسهیل ورود سرمایه‌گذار و سرمایه‌پذیر در بازار سرمایه**

بی‌شک اگر شرایط ورود سرمایه‌گذار و سرمایه‌پذیر در بازار سرمایه تسهیل شود، اقتصاد ایران می‌تواند نظام تأمین مالی خود را از بانک‌محوری به بازار سرمایه‌محوری تغییر دهد و دیگر شاهد این موضوع نخواهیم بود که بانکی به دلیل عدم پرداخت اقساط، وثایق یک بنگاه را به اجرا بگذارد. از سوی دیگر

بنگاه‌ها هر زمانی که برای توسعه به منابع مالی نیاز داشتند سریع می‌توانند از بازار سرمایه تأمین کنندو سرمایه‌محوری تسهیل‌شده، امکان فراهم‌سازی بدهی بانکی را به اجرا می‌آید. در چنین شرایطی کاملاً مشخص است که اقتصاد ایران در بعد تأمین مالی بانک‌محور است و خواهد ماند، مگر اینکه برنامه مدونی برای کاهش تعرف نفوذ بانک در حوزه تأمین مالی تهیه‌نودین و اجرایی شود. با وجود اینکه بانک‌ها سکندار اصلی تأمین مالی در اقتصاد هستند، اما بخش زیادی در نقدینگی در اختیار آنها باقی‌مانده است، اما بخش زیادی از بانک‌ها انقدر در بانکداری دچار انحراف شده‌اند که خطوط قرمز را ناترازی دخل و خرج رد کرده‌اند و برخی از بانک‌ها، به‌دکاران کلان، به سیره‌گردان انشمار هستند، اما چندان از این بدهی‌ها سخنی به میان نمی‌آید. در چنین شرایطی اما بانک‌ها به بنگاه‌هایی که اقساطشان دیر شده است هم رحم نمی‌کنند و وثایق آنها را تا تعطیل کردن بنگاه به اجرا می‌گذارند.

بانک‌ها صرفاً در سود فعالیت اقتصادی شریک هستند، یعنی وقتی یک تولیدکننده از بانک تأمین مالی می‌کند، اگر سود کند و بدهی بانکی را سر وقت بپردازد مشکلی نیست، اما اگر به هر دلیلی بنگاه در پرداخت اقساط به مشکل بخورد بانک می‌تواند وثایق بنگاه به‌دکار را به اجرا بگذارد. برخی از کارشناسان معتقدند اگر شرایط ورود شرکت‌ها به بازار سرمایه تسهیل شود و بنگاه‌ها بتوانند از امکان تأمین مالی بازار سرمایه استفاده کنند وضعیت بهتری در نظام تأمین مالی پدید می‌آید، زیرا بنگاه در ازای شرایط و بخششی از سهام خود به سه‌سهمداران تأمین مالی می‌شود و می‌تواند فعالیت اقتصادی بنگاه را پیش ببرد. در این بین اگر بنگاه سود یا زیان کرد در هر شرایط سه‌سهمدار همراه بنگاه است و اینکهونه نیست که سه‌سهمدار بانک تأمین‌کننده مالی صرفاً در سود بنگاه شریک باشد و با زیان‌ش کاری نداشته باشد.

■ **نقطه عطف بورس یا ۵ درصد معافیت مالیاتی**
معافیت مالیاتی ۵درصدی، نقطه عطفی برای ارتقای سودآوری بازار و جذاب تر شدن نسبت‌های مالی برای سرمایه‌گذاران خواهد بود. از مهم‌ترین دغدغه‌های شرکت‌های تولیدی اصلی ورود به بازار سرمایه، مشکلات مالیاتی است که باعث شده رغبت سرمایه‌گذاری در این بازار به حد قابل مکن برسد. سرمایه‌گذارانی در بورس دارای اهمیت بسیار زیادی در رشد و توسعه اقتصادی است و به‌عنوان دماسنج اقتصادی برای کشور عمل می‌کند. بازار بورس از جمله بازارهای مالی است که نقش مهمی در رشد و توسعه اقتصادی کشور دارد. از این‌رو در پیش‌روی سرمایه‌گذاران در بازار بورس و فرابورس قرار دهد و از طرف دیگر به توسعه همه‌جانبه بازار سرمایه کمک کند.

در حال حاضر بسیاری از شرکت‌ها به منظور

|||شنبه ۲۷ آذر ۱۴۰۰||| ۱۳ جمادیاول ۱۴۴۲|

حجیر

قانون «آب» جامع نیست!؟

به اعتقاد یک کارشناس ارشد مدیریت منابع آبی، آخرین نسخه قانون جامع آب که در قالب لایحه قانون جامع آب در تاریخ ۱۸ اردیبهشت سال جاری در دستور کار هیئت دولت قرار گرفت، از مبنایی حکمرانی خوب آب پرخوردار نیست.

برای یک ارزیابی جامع از قانون توزیع عادلانه آب باید آن را از دریچه حکمرانی خوب آب بازنگری کرد، به طوری که قانون جامع آب، برونداد یک همگرایسی محتوایی و درونی سه رکن حکمرانی خوب آب یعنی دولت، بازار و جوامع محلی باشد.

دربوش مختاری در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان اینکه در این قانون، جامعه محلی همچنان به‌صورت شکل‌ی و سطحی دیده شده، نهاد بازار در حد بازار آب تقلیل داده شده و به این ترتیب دور رکن حکمرانی خوب آب عملاً از ظرف قانون خارج شده‌است، اظهار کرد: یک قانون خوب، خودش منبعی از راهکارهاست؛ همچنان که یک قانون، به منبع تغذیلت، ناکارآمدی و فساد دولتی است. قانون جامع آب به سبب باقی ماندن اشکالات فحوائی پیشین وافزوده شدن اشکالات مربوط به شورای عالی آب، باعث شده تا کاهش بحران آب داشته باشد.

وی افزود: در ماده ۶، ارکان آب بازگو شده‌است؛ ساختار آب کشور شامل شورای عالی آب، ووزارتخانه‌های نیرو، جهاد کشاورزی و سازمان حفاظت محیط‌زیست است. فراموش نکنیم قانون را فقه مقننه تصویب و فقه مجریه اجرا می‌کند، بنابراین ساساختار قانون نمی‌تواند شامل محجونی از سه قوه باشد. در ماده ۷ عمل‌قانون از راه درست بازمی‌ماند، همانجا که قرار است سه قوه قضائیه، مقننه و مجریه در کنار یکدیگر قرار بگیرند، به این ترتیب اصل تفکیک قوا از بین رفته است.

به گفته این کارشناس ارشد مدیریت منابع آبی، بهتر است قبل از گنجاندن هر ماده قانونی، اصل ۵۷قانون اساسی رعایت شود. اگر چنین نشود به جای اینکه قانون پاسخگو باشد عملاً در متن خود، عنصر پاسخگویی را زوده‌است. ترکیب شورای عالی آب افزون بر دستگاه‌های اجرایی، شامل نمایندگان از قوه قضائیه و قوه قانون‌گذاری است. در این صورت به دنبال پیامدهای منفی هر گونه پروژهای که در بخش آب کشور اجرا می‌شود، از پیش فقه مقننه نمی‌تواند وززرای مربوطه را استیضاح کند. همچنین قوه قضائیه نیز نمی‌تواند اقدام به هر گونه کشف قضایی از قوه مجریه کند، چون نمایندگان هر دو دستگاه ناظر و کنترل‌کننده، مصوبات رکن عالی پخش آب کشور، یعنی شورای عالی آب را امضا می‌کنند، همچنان که مسیر تصویب پروژه‌های بدون مطالعه و سلبقه‌ای باز خواهد ماند.

مختاری با بیان اینکه کارنامه‌ای که شورای عالی آب در ۴۲ صورت جلسه در یک بازه زمانی ۲۰ ساله از خود برجا گذاشت و امروز به شکل کم‌آبی کشور و منازعات گسترده آبی، به ویژه در فلات مرکزی دیده می‌شود، گفت: به این ترتیب این قانون یک عقبرفت در قانون‌نویسی است و بدون اینکه آسیب‌های دستگاه‌های اجرایی پخش آب را سرلوحه قرار دهد و پیامدهای منفی سیاست‌های پیشین مربوط به آمیختگی بتن، فولاد و قدرت را موشکافی کند بر ایهامات افزوده است، پس این متن دارای اشکال فحوائی بوده، دقیقاً همان‌جایی که رعایت اصل پاسخگویی و مسئولیت‌پذیری نادیده گرفته شده است.

وی با تأکید بر اینکه یک قانون مادر، لازم است جایگاه بخش‌های

مصرفی آب یعنی شرب (شهری و روستایی)، کشاورزی، صنعت و محیط‌زیست را مشخص کند، اظهار کرد: قانون تأسیس شرکت‌های آب و فاضلاب دارای تعاد جدی با قانون توسعه و بهینه‌سازی مصرف

آب شهری و روستایی بوده، بنابراین یک قانون مستقل و مکمل با قانون جامع آب برای مدیریت اجرایی پخش آب لازم است.

تداوم اختلاف بر سر معرفی خانه‌های خالی!

در حالی که باید واحدهای مسکونی خالی از سکنه تا پایان آذرماه به سازمان امور مالیاتی برای اخذ مالیات معرفی شوند، وزارت راه و شهرسازی به‌عنوان مسئول شناسایی و معرفی واحد واحدها از شناسایی و معرفی ۲ میلیون ۳۰۰هزار واحد مسکونی خیر می‌دهد، اما رئیس سازمان مالیاتی این موضوع را تأیید نکرده و می‌گوید که این وزارت‌خانه باید تا پایان ماه جاری واحدهای موردنظر را معرفی کند.

به گزارش ایسنا، طبق قانون مالیات خانه‌های خالی مصوب آذرماه سال گذشته، از اسفندماه، شهرهای بالای ۱۰۰ هزار نفر بیش از ۱۲۰ درصد خالی از سکنه باشند، مشمول مالیات می‌شود و به ازای هر ماه بیش از زمان مذکور، ماهانه مشمول مالیاتی بر مبنای مالیات بر درآمد اجاره به شرح ضرایب سال اول معادل شش برابر مالیات متعلقه است، دوم سال اول برابر مالیات متعلقه و بعد معادل ۱۸ برابر مالیات متعلقه خواهد شد. در این زمینه، قانون وظیفه شناسایی خانه‌های خالی را برعهده وزارت راه و شهرسازی گذاشته است و بدین منظور، سامانه املاک و اسکان در مردادماه سال گذشته آغاز به کار و مردم را ملزم کرد که اطلاعات مربوط سکنت خود را در این سامانه اعلام کنند.

تازه‌ترین اعلام معاون مسکن و ساختمان وزیر راه و شهرسازی در این راستا حاکی از آن است که در تاریخ ۱۷ آبان‌ماه سال جاری با ارسال نامه‌ای به ریاست سازمان امور مالیاتی، یک میلیون و ۱۷۴ هزار واحد خالی ارمعرفی شده که بیش از ۲۰هزار واحد خانه خالی متعلق به اشخاص حقوقی است. طبق گفته محمود محمودزاده، تاکنون جمعاً حدود ۲ میلیون و ۳۰۰ هزار واحد خانه خالی به سازمان امور مالیاتی معرفی شده است. این در حالی است که رئیس کل سازمان امور مالیاتی در تازه‌ترین اظهارات خود در این رابطه به واحدهای مسکونی معرفی شده از سوی وزارت راه و شهرسازی اشاره‌ای نکرده و گفته است: باید اطلاعات این خانه‌ها را از سامانه وزارت راه و شهرسازی دریافت کنیم که بر اساس این‌نمناصوب دولت باید تا پایان آذر، یعنی کمتر از ۱۰ روز دیگر اطلاعات قطعی در اختیار ما قرار گیرد.

پیش از این نیز معاون وزیر راه و شهرسازی در مهرماه اعلام کرده بود گروه‌اول خانه‌های خالی یک میلیون و ۳۰۰ هزار واحد است که شهریور سال گذشته مطابق قانون سال ۱۳۹۴ و ابلاغیه ۱۳۹۵ شناسایی و به سازمان امور مالیاتی معرفی شده است. طبق این قانون، از واحدها یک سال خالی بمانند مشمول مالیات می‌شوند، اما معاون سازمان امور مالیاتی در پاسخ به آن گفت که در آن زمان هیچ واحد مسکونی خالی به سازمان معرفی نشده و اینکه گفته می‌شود سازمان امور مالیاتی درخواست کرده اطلاعات واحدهای مسکونی خالی یک‌بار دیگر از طریق سامانه وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات ارسال شود، چنین چیزی صحت ندارد و ملاک تشخیص، مآخذ و مطالبه مالیات، خروجی و اعلام دقیق سامانه املاک و اسکان است.

بنابراین در شرایطی که به ماهه‌ای پایانی سال نزدیک می‌شویم و قانون مالیات خانه‌های خالی باید هرچه زودتر اجرا شود، لازم است سازمان امور مالیاتی و وزارت راه و شهرسازی به‌عنوان دو مسئول اجرایی در این زمینه انهماک مربوط به معرفی خانه‌های خالی را برطرف کنند که مشخص شود کدام یک از آنها در اجرای این قانون سبگ‌اندازی می‌کنند زیرا وزارت راه و شهرسازی از معرفی واحدهای خالی به سازمان مالیاتی خبر می‌دهد، اما این سازمان می‌گوید هنوز خانه خالی به‌او معرفی نشده است. همچنین سازمان امور مالیاتی باید مشخص کند سامانه املاک و اسکان را به‌عنوان مرجع شناسایی و معرفی خانه‌های خالی قبول دارد یاخیر، زیرا مطرح می‌شود که این سازمان درخواست می‌کند اطلاعات واحدهای مسکونی خالی یک‌بار دیگر از طریق سیستمی مبتنی بر یک سند دولتی بین وزارت راه و شهرسازی و سازمان امور مالیاتی با محوریت وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات ارسال شود.

از سوی دیگر، اگر مسئله در معرفی خانه‌های خالی سیستمی است که وزارت ارتباطات باید ایجاد کند، چرا این اقدام صورت نمی‌گیرد تا

اجرای قانون مالیات خانه‌های خالی سرعت گیرد!